

46. დასასრულსა, ძეთა კორესთათჳს, ფსალმუნნი

¹ ყოველთა წარმართთა აღიტყუელენით კელნი თქუენნი, დაღადებლით ღმრთისა მიმართ კმითა სინარუელიდასათა. ² რამეთუ უფალი მაღალ არს და საშინელ და მეუფე დიდ ყოველსა ქუეყანასა ზედა. ³ დაგუამორჩილნა ჩუენ ერნი და წარმართნი ქუეშე ფერ კთა ჩუენთა. ⁴ გამოძირჩია ჩუენ სამკუდრებელი თჳსი, შუენიერებაჲ იაკობისი, რომელ შეიყუარა. ⁵ ამაღლდა ღმერთი დაღადებითა და უფალი კმითა საყვრისაჲთა. ⁶ უგალობლით ღმერთსა ჩუენსა, უგალობლით; უგალობლით მეუფესა ჩუენსა, უგალობლით. ⁷ რამეთუ მეუფე არს ყოველისა

46. ԾՆՆՏՆԻՉՈՒՆՏ, ԿԻԴՇ ԿՁԻՂՏԵՇԳԻՏ, ՓՆՆՆԶՁՈՒՆ

¹ *Կապրոպտառ լորնիժրնառառ ռուրնկապրոպրնոտ Կպրոնն Թապրոնն, ուր- ուրճոյճոտ ղննոտրն թիժրնոտ Կժոտր յուրնապրոպրոսրոտր. ² Խըժոտապ սպրոտո թրուրո ռնն ճը յըպրոպրո ճը թոյապոյ ճըճ Կապրոպրոսը Կապ- րոպրոսը նոճը. ³ Ծըդյապըժնառնրոնը լապրն դննր ճը լորնիժրնոտնր Կապրոպրո Կոյննառը լապրոտր. ⁴ Լըժնաժննրոսը լապրն յըժնկճնոյպրոպրո Թապր, Կապրոպրոպրոպրո րընկապրո, մոժոտ Կպրոպրոսը. ⁵ Ծթրոտոճը ղննոտր ուրուրճոյպրոսը ճը սպրոտո Կժոտր յըպրոպրոսը. ⁶ Ձը- րոտապճոտ ղննոտրն լապրոնը, ապրոտապճոտ; ապրոտապճոտ թոյա- Կոյնը լապրոնը, ապրոտապճոտ. ⁷ Խըժոտապ թոյապոյ ռնն Կապրոպրոսը*

46. დასასრულს, კორეს ძეთათვის, ფსალმუნნი

¹ ყველა ერებო, შემოჰკარო ტაში, იღაღადეთ ღმერთის მიმართ სინარულის შედახილებით, ² რადგან მაღალი და საშინელია უფალი და დიადი მეუფეა მთელ ქვეყანაზე. ³ ფეხქვეშ დაგვიმორჩილა ერები და ხალხები. ⁴ ამოგვირჩია ჩვენ თავისი სამკვიდრებელი, იაკობის მშვენება, რომელიც შეიყვარა. ⁵ ამაღლდა ღმერთი დაღადით და უფალი – საყვირის ხმით. ⁶ უგალობეთ ჩვენს ღმერთს, უგალობეთ; უგალობეთ ჩვენს მეუფეს, უგალობეთ. ⁷ რადგან მთელი დედამიწის

ქუეყანისაჲ ღმერთი, უგალობდით მას მეცნიერებით. ⁸ სუფევს ღმერთი წარმართთა ზედა, ღმერთი ზის საყდარსა მისსა ზედა წმიდასა. ⁹ მთავარნი ერთანი შეკრბეს ღმრთისა თანა აბრაჰამისსა, რამეთუ ღმრთისა ძლიერნი ქუეყანით ფრიად ამაღლდეს.

47. ფსალმუნი გალობისაჲ, ძეთა კორესთაჲ, მეორისა შაბათისაჲ

¹ დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად ქალაქსა ღმრთისა ჩუენისასა, მთასა წმიდასა მისსა, ² ძირმტკიცედ სიხარულითა ყოვლისა ქუეყანისაჲთა მთანი სიონისანი, გუერდნი ჩრდილოჲსანი, ქალაქი მეუფისა დიდისაჲ. ³ ღმერთი ტაძართა

ქაყყყენისე იშჳითო, აყყოოაყჭო შჳს შჳლწოიოიოყო. ⁸ საყყყენისე იშჳითო ჟოიშჳითოო ზეჳე, იშჳითო ზის სეყჭჳისე შჳსსე ზეჳე ჟიშჳესე. ⁹ შოოოოიწი იშჳითი ყეჳიყეყისე იშჳითისე თჳნი რეჳიოოოიშჳისე, იოშჳიოაყ იშჳითისე იოოოიწი ქაყყყენისე ჟიოოეჳ რეჳიოოოიშჳისე.

47. ფსლმჳი დსლმჳი, კიოტ ზოქისოტსა, კიოქისტ ყტლტოტსა

¹ დიჳ რის აყოოოი ჳე იყეყაო ჟიოოეჳ იოოოიქისე იშჳითისე სეჳიწისე, შოოესე ჟიშჳესე შჳსსე, ² კიიშჳეწიეწიჳ სეჳეიშჳეოოოი ყაოოოისე ქაყყყენისეოოოი შოოენი სოანისენი, ჳეყეჳიშჳნი სიშჳოოაისენი, იოოოიქი შჳეყეყისე ჳეჳისე. ³ იშჳითი ერეიშჳითი

მეუფეა ღმერთი, უგალობეთ მას გონიერად! ⁸ სუფევს ღმერთი ხალხებზე, ზის ღმერთი თავის წმიდა ტახტზე. ⁹ ერების მთავრებმა თავი მოიყარეს აბრაჰამის* ღმერთთან, რადგან ღმერთის ძლიერნი დიდად ამაღლდნენ ქვეყანაზე.

47. გალობის ფსალმუნი, კორეს ძეთა, კვირის მეორე დღეს

¹ დიდია უფალი და დიდად ქებული ჩვენი ღმერთის ქალაქში, მის წმიდა მთაზე; ² ძირმტკიცეა მთელი დედამიწის სასიხარულოდ სიონის მთები, ჩრდილოეთის კალთები, დიადი მეუფის ქალაქი. ³ ღმერთი გაცხადებულია

შინა მისთა განცხადებულ არს, რაჟამს შეეწეოლის მას. ⁴ რამეთუ, ესერა, მეფენი ქუეყანისანი შეკრბეს და მოვიდეს ერთბაშად. ⁵ მათ იხილეს ესრეთ და დაუკურდა, შემფოთნეს, შეირყინეს; ⁶ და ძრწოლამან შეიპყრნა იგინი; მუნ საღმობაჲ, ვითარცა შობადისაჲ. ⁷ ქართა სასტიკითა შეჰმუსრნე ნავნი თარშისანი. ⁸ ვითარცა გუესმა, ეგრეცა ვიხილეთ ქალაქსა უფლისა ძალთაჲსა, ქალაქსა ღმრთისა ჩუენისასა; ღმერთმან დააფუძნა იგი უკუნისამდე. ⁹ შევიწყნარეთ წყალობაჲ შენი, ღმერთო, შორის ერსა შენსა. ¹⁰ ვითარცა არს სახელი შენი, ღმერთო, ეგრეცა ქებაჲ შენი ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა; სიძარტლითა სავსე არს მარჯუენე შენი. ¹¹ იხარებდინ მთაჲ სიონი და იშუებდელ ასულნი ჰურიასტანისანი სამართალთა შენთათჳს, უფალო.

ყარო შინთო ჴუნღელეჭყყაყო რამს, მარჯრჳს ყოყოთაშრს შრს. ⁴ ჶრჳჶთაჶ, ჴსერა, მეფენი ქუეყანისანი შეკრბეს და მოვიდეს ერთბაშად. ⁵ მათ იხილეს ესრეთ და დაუკურდა, შემფოთნეს, შეირყინეს; ⁶ და ძრწოლამან შეიპყრნა იგინი; მუნ საღმობაჲ, ვითარცა შობადისაჲ. ⁷ ქართა სასტიკითა შეჰმუსრნე ნავნი თარშისანი. ⁸ ვითარცა გუესმა, ეგრეცა ვიხილეთ ქალაქსა უფლისა ძალთაჲსა, ქალაქსა ღმრთისა ჩუენისასა; ღმერთმან დააფუძნა იგი უკუნისამდე. ⁹ შევიწყნარეთ წყალობაჲ შენი, ღმერთო, შორის ერსა შენსა. ¹⁰ ვითარცა არს სახელი შენი, ღმერთო, ეგრეცა ქებაჲ შენი ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა; სიძარტლითა სავსე არს მარჯუენე შენი. ¹¹ იხარებდინ მთაჲ სიონი და იშუებდელ ასულნი ჰურიასტანისანი სამართალთა შენთათჳს, უფალო.

მის ტაძრებში, როლესაც შეეწევა მას. ⁴ რადგან აჰა, ქვეყნიერების მეფენი შეიკრიბნენ და მოვიდნენ ერთიანად. ⁵ იხილეს და გაუკვირდათ, შემფოთდნენ, შეირყინენ; ⁶ ძრწოლამ შეიპყრო ისინი იქ, შობის ტკივილების მსგავსმა ტანჯვამ. ⁷ სასტიკი ქართი შემუსრე შენ თარშის* გემები. ⁸ როგორც გვესმა, ასევე ვიხილეთ ძალთა უფლის ქალაქში, ჩვენი ღმერთის ქალაქში; ღმერთმა დააფუძნა იგი უკუნისამდე. ⁹ მივიღეთ შენი წყალობა, ღმერთო, შენს ერს შორის. ¹⁰ ვითარცა შენი სახელი, ასევე შენი ქება სწვდება ქვეყნიერების ყოველ კიდეს; სიძარტლით სავსეა შენი მარჯვენა. ¹¹ გაიხაროს სიონის მთამ და ილხინონ ჰურიასტანის* ასულებმა შენს სამართალთა გამო, უფალო.

¹² მოადევით სიონსა და მოიცევით იგი და მიუთხრობდით გოდლებსა შორის მისსა. ¹³ დასხენით გულნი თქუენნი ძალსა შინა მისსა და განიყავთ ტაძრები მისი, რაფთა მიუთხრათ ნათესავსა სხუასა. ¹⁴ რამეთუ ესე არს ღმერთი ჩუენი უკუენისამდე და უკუენითი უკუენისამდე და ამან დამმწყსნეს ჩუენ უკუენისამდე.

48. დასასრულსა, ძეთა კორესთა, ფსალმუნი

¹ ისმინეთ ესე ყოველთა წარმართთა და ყურად-იღეთ ყოველთა, რომელნი დამკვდრებულ ხართ სოფელსა. ² ნაშობნი ქუეყანისანი და ძენი კაცთანი, ერთბამად მდიდარნი და გლახაკნი. ³ პირი ჩემი იტყოდის სიბრძნესა და ზრახვანი გულისა ჩემისანი გულის კმის-ყოფასა. ⁴ მივეო იგავსა ყური ჩემი და

¹² ჭარჭოყთ სიონსა ზე შარდოყთ იყი ზე შაყოღმაცწთ ჟაშ-ოოყსა ყათის შისსა. ¹³ ტრესღყნთ ჟაყოანი თაქაღყნნი მორასა ყინო შისსა ზე ჟუნაღყთ ღრძიოყა შისა, მრათო შაყოღმარო ნრთოღრთ-სა სღაღრსა. ¹⁴ ჯიშოთაყ ისო რძის იშოთთო სოყონი აღყაღრსაღწო ზე აღყაღრთო აღყაღრსაღწო ზე რძენ ზეშბოღსაღრს სოყონი აღყაღრსაღწო.

48. ტნტსტაღნტ, კიღტ ზღაიღტ, ფტნჭღღ

¹ ისმინეთ ესე ყოველთა წარმართთა და ყურად-იღეთ ყოველთა, რომელნი დამკვდრებულ ხართ სოფელსა. ² ნაშობნი ქუეყანისანი და ძენი კაცთანი, ერთბამად მდიდარნი და გლახაკნი. ³ პირი ჩემი იტყოდის სიბრძნესა და ზრახვანი გულისა ჩემისანი გულის კმის-ყოფასა. ⁴ მივეო იგავსა ყური ჩემი და

¹² მოადევით სიონს და მოიცავით იგი და აუწყეთ მის კომპებს შორის. ¹³ გამყარეთ თქუენი გულები მის ძალაში და გაინაწილეთ მისი ტაძრები, რათა მოუთხროთ სხვა ტომებს; ¹⁴ რადგან ეს არის ჩუენი ღმერთი უკუენისამდე და უკუენითი უკუენისამდე და ის დაგვმწყემსავს ჩვენ უკუენისამდე.

48. დასასრულს, კორეს ძეთა, ფსალმუნი

¹ ისმინეთ ეს, ყველა ერებო, და ყურად იღეთ, სამყაროს ყველა მკვიდრნო, ² დე-დამიწის ნაშიერნო, ძენო კაცთანო, ყველამ, მდიდარნო და გლახაკნო! ³ ჩემი პირი იტყვის სიბრძნეს და ჩემი გულის ზრახვა – გონიერებას. ⁴ ყურს მიუვუგდებ იგავს და

აღვალო საგალობლითა იგავი ჩემი. ⁵ რაღსათჳს მეშინის მე ღღესა ბოროტ-სა, უკუეთუ უმჯულოებაჲმან სლვათა ჩემთამან გარემომიცვას მე? ⁶ რომელნი ესვენ ძალსა თჳსსა და სიმრავლესა ზედა სიმდიდრისა თჳსისასა იქადიან, ⁷ ძმამან ვერ იკსნას, იკსნესა კაცმან? არა მისცეს ღმერთსა საკსარი თავისა თჳსისაჲ, ⁸ და სასყიდელი საკსრად სულისა თჳსისა; და შურებოდა იგი უკუნისამდე, ⁹ და ცხოვნდეს სრულიად. არა იხილოს მან განსახრწნელი, ¹⁰ რაჟამს იხილნეს ბრძენნი სიკუდილად. ერთბამად უგუნური და უცნობოჲ წარწყმდენ და დაუტეონ უცხოთა სიმდიდრე მათი. ¹¹ და სამარენი მათნი სახლ მათდა იყვნენ უკუნისამდე და საყოფელ მათდა თესლითი თესლადმდე; სახელები მათი უწოდეს მიწასა მათსა. ¹² კაცი პატივსა შინა იყო და არა გუ-

ღოიროთა სრულყოფილად იჯეროი სიღმრთე. ⁵ ჯიდასთაჲს პიყინის პი ზიჟ-სე ვათაღსე, აქჟაჟთაჲს აყჟაჟთაჲს პიჟი სოიღოთი სიღმრთეჲს ჟე-მიჟმამიღოთი პი? ⁶ ჯამიჟთაჲს იღოთიჲს მიღოსე თჳსისე ჳე სიმთიღოთაჲს-სე სიღმრთე სიმთიღოთი თჳსისეჲს იღიღიღი, ⁷ ძმამან ვერ იკსნას, იკსნესა კაცმან? არა მისცეს ღმერთსა საკსარი თავისა თჳსისაჲ, ⁸ და სასყიდელი საკსრად სულისა თჳსისა; და შურებოდა იგი უკუნისამდე, ⁹ და ცხოვნდეს სრულიად. არა იხილოს მან განსახრწნელი, ¹⁰ რაჟამს იხილნეს ბრძენნი სიკუდილად. ერთბამად უგუნური და უცნობოჲ წარწყმდენ და დაუტეონ უცხოთა სიმდიდრე მათი. ¹¹ და სამარენი მათნი სახლ მათდა იყვნენ უკუნისამდე და საყოფელ მათდა თესლითი თესლადმდე; სახელები მათი უწოდეს მიწასა მათსა. ¹² კაცი პატივსა შინა იყო და არა გუ-

საგალობლით* ვაუწყებ არაკს. ⁵ რატომ უნდა შემეშინდეს ბოროტ ღღეს, თუ კი ჩემი ნაბიჯების უსჯულოება მომიცავს მე? ⁶ ვისაც საკუთარი ძალის იმედი აქვს, და თავისი სიმდიდრის სიმრავლით იქადის, ⁷ მას ძმა ვერ იხსნის, – განა იხსნის ადამიანი? ვერ მისცემს ის ღმერთს თავის საფასურს, ⁸ და ვერც სახსრებს გაიღებს თავისი სულის გამოსახსნელად; თუნდაც რომ იშრომოს უკუნისამდე, ⁹ გადარჩეს სრულიად და არ იხილოს დაღუპვა. ¹⁰ ოდესმე ბრძენთა სიკვდილსაც იხილავს. უგუნური და უცოდინარი ერთნაირად წარწყმდებიან და დაუტოვებენ უცხოებს თავიანთ სიმდიდრეს. ¹¹ და სამარე იქნება მათი საუკუნო სახლი, მათი სამყოფელი – თაობიდან თაობამდე. თავიანთი სახელები უწოდეს თავიანთ მიწებს. ¹² კაცი, რომელიც პატივში იყო და ვერ მიხვდა ამას,

ლისკმა-ყო; ჰბაძვიდა იგი პირუტყუთა უგუნურთა და მიემსგავსა მათ. ¹³ ესე გზაჲ არს საცთურებისა მათისაჲ მათდა მიმართ და ამისსა შემდგომად პირითა მათითა სათნო-იყონ.⁷ ¹⁴ ვითარცა საცხოვარნი, ჯოჯოხეთსა მიეცნეს და სიკუდილი ჰმწყსიდეს მათ; და ეუფლნენ მათ წრფელნი განთიად და შეწვენაჲ მათი განკედეს ჯოჯოხეთს და დიდებისა მათისაგან განვარდენ. ¹⁵ ხოლო ღმერთმან იქსნეს სული ჩემი კელთაგან ჯოჯოხეთისათა, რაჟამს შემიწყენარებდეს მე.⁷ ¹⁶ ნუ გემინინ, რაჟამს განმდიდრდეს კაცი და რაჟამს განმრავლდეს პატივი სახლისა მისისაჲ; ¹⁷ რამეთუ არა სიკუდილსა მისსა წარიღოს მან ყოველი, არცა შთაჰყვეს დიდებაჲ მისი მის თანა. ¹⁸ რამეთუ სული მისი ცხოვრებასა ოდენ მისსა იკურთხოს; აღვიარო შენ, რაჟამს კეთილი უყო მას.

ოცრმორიწე იჯე არიხაქყათე აქყაქნაქითე წე პიქსიჯერისე პრთ.
¹³ **ქსე ჟჷნოა რხის სრქთაქიქყისე პრთაროა პრთწე პიქრითი წე რქის-სე ყქმწქჷამქწე არიხითე პრთითე სრქნა-იქან.**⁷ ¹⁴ **ქითრმხლე სრქნა-ურმინო, ჟააქსაქეთსე პიქლქის წე სიქაქწოთო ომქოქსიწქის პრთ; წე იქაქოქნქინ პრთ ოქიქოქნო ოქნოორქ წე ყქოქოქნოა პრთო ოქნქიქქის ჟააქსაქეთსი წე წიქქყისე პრთაროქინ ოქნოქოქნქინ.** ¹⁵ **ქათო ოქოქმქინ იქსიქის საქოთი სქქი იქოთაროქინ ჟააქსაქეთისოთე, ირექქსი ყქქოქოქნოქიქქისი პიქ.**⁷ ¹⁶ **ნაქ ოქოქინქინ, ირექქსი ოქნქმწიქქიქისი ხელე წე ირექქსი ოქნქმირექოქნქისი ოქნოქოქნოქისი პრთაროა; ¹⁷ ქიქქოქთაქ რითე სიქაქწოთსე პრთსე ოქნოქოქნისი პქინ იქოქოქთო, რითე ყოქოქოქოქისი წიქქიქყეა პრთი პრთი თრქინ.** ¹⁸ **ქიქქოქთაქ საქოთი პრთი ოქნოქოქყისე ოქნქინ პრთსე იქაქითოქანს; როქოქრითა ყქინ, ირექქსი იქოქოქთო საქაქ პრთ.**

ბაძავს უგუნურ პირუტყვს და ემსგავსება მას. ¹³ ეს მათი გზა საცდურია მათთვისვე, თუმცა ამის შემდეგაც ისინი სათნოდ წარმოაჩენენ მას.⁷ ¹⁴ ცხვრებივით ჯოჯოხეთს გადაეცემიან და სიკვდილი მწყემსავს მათ, განთიადზე კი მართალნი გაბატონდებიან მათზე; მათი შეწვენა დაიშრიტება ჯოჯოხეთში და თავიანთი დიდებიდან დაემხოებიან. ¹⁵ ხოლო ჩემს სულს ღმერთი იხსნის ჯოჯოხეთის ხელიდან, როდესაც მიმიღებს მე.⁷ ¹⁶ ნუ შეგემინდება, როდესაც მდიდრდება კაცი და როდესაც მრავლდება მისი სახლის პატივი; ¹⁷ რადგან სიკვდილის ჟამს ვერაფერს წაიღებს, არც თავისი დიდება ჩაჰყვება მას თან. ¹⁸ რადგან მისი სული მხოლოდ მისი ცხოვრების ჟამს იკურთხება; გალიარებს შენ, როდესაც კეთილს უყოფ მას;

¹⁹ შევიდეს იგი ვიდრე ნათესავადმდე მამათა მისთა, ვიდრე უკუნისამდე ნათელი არა იხილოს. ²⁰ კაცი პატივისა შინა იყო და არა გულისკმა-ყო, ჰბადვიდა იგი პირუტყუთა უგუნურთა და მიემსგავსა მათ.

დიდება

49. ფსალმუნი ასაფისი

¹ ღმერთი ღმერთთაა უფალი იტყოდა და უწოდა ქვეყანასა აღმოსავალითგან მზისადად ვიდრე დასავალადმდე. ² სიონით გამო არს შეუენიერებაჲ ჰაერონებისა მისისაჲ. ³ ღმერთი ცხადად მოვიდეს, ღმერთი ჩუენი და არა დადუმნეს; ცეცხლი მის წინაშე ალატყდეს და გარემოჲს მისსა ნიავექარი ფრიად.

¹⁹ *ჟიჟოუჭის რჯი რაჭიჟი ჩრთჟსეორუჭმჭი შეშეთი შისთი, რაჭიჟი აქყაქჩისეშე ჩრთჟითი რძი რლითასი.* ²⁰ *ჩილქი რეღოქსე ყაჩი რყა ზე რძი რჯათრისეშე-ყა, რყეჩოქოუჭე რჯი რაჩაქყაქათი აქყაქჩაქითი ზე შოქშისეღოქსე შეშ.*

ჭეჭეყეო

49. ფსალმუნი ასაფისი

¹ იშეითი იშეითითიო აქყოთი რყაშე ზე აქთაშე ქაქოქჩისეჩისე რიშასეღოქსეორუჭმჭი შისისეიო რაჭიჟი ზესეღოქსეორუჭმჭი. ² სიონით რჯეშა რძის ყაქოქჩოქოქყეო რეღოქსეორუჭმჭი შისისეო. ³ იშეითი ქელეზეშ შაოქაქის, იშეითი სოქოქი ზე რძი ზეშაქშის; ქოქქოქი შის ქოჩისეყო რორეღოქსე ზე რჯეჩოქშასი შისისე ჩორეჭიჩი რძიოქ.

¹⁹ შევა იგი თავის მამათა თაობებამდე, უკუნისამდე ვერ იხილავს ნათელს. ²⁰ კაცი, რომელიც პატივში იყო და ვერ მიხვდა ამას, ბადავს უგუნურ პირუტყვს და ემსგავსება მას.

დიდება

49. ასაფისი* ფსალმუნი

¹ ღმერთმა ღმერთთა, უფალმა, დაილაპარაკა და მოუწოდა ქვეყნიერებას მზის აღმოსავალიდან დასავალამდე. ² სიონიდანაა მისი ბრწყინვალეობის მშვენიერება. ³ ღმერთი ცხადად მოვა, ღმერთი ჩვენნი, და არ დადუმდება; მის წინაშე აღევზნება ცეცხლი და მის გარშემო — დიდი ქარიშხალი.

⁴ მოუწოლოს ზეცასა ზეგარდამო და ქუეყანასა განრჩევად ერისა თვისისა.
⁵ შემოკრიბებით მისა წმიდანი მისნი, აღმასრულებელნი ალთქუმისა მისისანი საკუერთხთა ზედა. ⁶ და უთხრობენ ცანი სიმართლესა მისსა, რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს. ⁷ ისმინე, ერო ჩემო, და გეტყოდი შენ; ისრაჲლო, და გიწამო შენ; ღმერთი, ღმერთი შენი ვარი მე ⁸ არა თუ მსხუერპლთა შენთათჳს გამხილო შენ, რამეთუ საკუერთხნი შენნი ჩემ წინაშე არიან მარადის. ⁹ არა შევიწირავ მე სახლისა შენისაგან ზუარაკთა, არცა არვისა შენისაგან ვაცთა; ¹⁰ რამეთუ ჩემი არს ყოველი მკეცი ველისაჲ, ნადირი მთათაჲ და ყოველი პირუტყვ; ¹¹ ვიცნი მე ყოველნი მფრინველნი ცისანი, და შუენიერებაჲ ველთაჲ ჩემ თანა არს, ¹² შე-თუ-მემშობოს, არავე შენ გეტყოდი, რამეთუ ჩემი არს სოფელი

⁴ ჭააყუაწას ზელსე ზეჯრძეშმა ზე იაყყრესე ზენიხილორე ზჳრე თაქსე. ⁵ ჭიშხიყოფიან შირე ჯიშჳნი შირნი, ზიშესიყოფიყოფიანი ზითაქაქირე შირსენი სეხაყოფითაჲ ზეჳე. ⁶ ჳე აქთქმაყოფილნი სიშესითაჲჲ შირსე, მიშეთაჲ იშეთაჲ შირეჯაჲ რისი. ⁷ ⁷ სიშნი, ზიშა სეშმა, ჳე ზეჯყაწა ყოფნი; რისილთა, ჳე ზეჯრძეშა ყოფნი; იშეთაჲ, იშეთაჲ ყოფნი ზრეში მე ⁸ ჳირე თაჲ შისეყოფითაჲ ყოფითაჲ ზეშესე-თაჲ ყოფნი, მიშეთაჲ სეხაყოფითაჲ ყოფნი სეშ ჯინეყო რისიშ შირეშჳს. ⁹ ჳირე ყოფითაჲჲ მე სეესთაჲ ყოფითაჲჲ ზაჲრეჲ, რისე რისე ყოფითაჲჲ რისე; ¹⁰ ჳიშეთაჲ სეშ რისი ყაყოფაჲ მკყოფი ყოფითაჲ, რისეშაჲ შირეშაჲ ჳე ყაყოფაჲ რისეყოფი; ¹¹ ჳირნი მე ყაყოფანი მკითხიყოფანი ჯისენი, ჳე ყაყოფითაჲჲ ყოფითაჲჲ სეშ თრენი რისი, ¹² ჭი-თაჲ-მეშჳსი, რისეყოფი ყოფნი ზეჯყაწა, მიშეთაჲ სეშ რისი საყოფა

⁴ მოუწოდებს ზეგარდმო ზეცას და ღმერთის თავისი ერის განსასჯელად.
⁵ შემოკრიბეთ მასთან მისი წმიდანნი, მისი ალთქმის აღმსრულებელნი შესაწირავებზე. ⁶ და აუწყებენ ცანი მის სიმართლეს, რადგან ღმერთი არის მსაჯული. ⁷ „ისმინე ერო ჩემო და გეტყვი შენ, ისრაელო, და გიმოწმებ შენ. ღმერთი, შენი ღმერთი ვარ მე; ⁸ შენს მსხვერპლთათვის არ გამხილებ შენ, რადგან შენი შესაწირავები მუდამ ჩემს წინაშეა. ⁹ არ შევიწირავ შენი სახლის ზეგარაკებს, არც შენი არველან* ვაცებს. ¹⁰ რადგან ჩემია ველის ყოველი ცხოველი, მთათა ნადირი და ყოველი პირუტყვი; ¹¹ ვიცი მე ცის ყოველი ფრინველი და მშენება ველთა ჩემთან არის. ¹² თუ მომშვიდება – შენ არ გეტყვი, რადგან ჩემია სამყარო

და სავსება მისი. ¹³ ნუ ვჭამოა კორცი ზუარაკთაჲ, ანუ სისხლი ვაცთაჲ ვსუა? ¹⁴ შეწირე ღმრთისა მსხვერპლი ქებისაჲ და მიუსრულენ მაღალსა აღნათქუემნი შენნი. ¹⁵ და მხადე მე დღესა ჭირისა შენისასა და მე გიკნა შენ და შენ მადილო მე. ¹⁶ ხოლო ცოდვილსა მას ჰრქუა ღმერთმან: რაჲსათჳსმე მიუთხრობ შენ სამართალთა ჩემთა და აღიღებ აღთქუმასა ჩემსა პირითა შენითა? ¹⁷ შენ, ეგერა, მოიძულე სწავლულებაჲ და განიშორენ და განსთხიენ სიტყუანი ჩემნი. ¹⁸ იხილი თუ მპარავი, თანაუბრიოდე მას და მეძავსა თანა დასდვი ნაწილი შენი. ¹⁹ პირმან შენმან განამრავლა უკეთურებაჲ და ენაჲ შენი თხზვიდა ზაკუვასა. ²⁰ შჯდი რაჲ, ძმისა შენისათჳს ბოროტსა იტყოდი და ძისათჳს დედისა შენისა დასდვი საცთური. ²¹ ესე ყოველი ჰყავ და დავიდუმე;

წე სერუსიყუცა შისი. ¹³ ნაჲ უფეშარე ჯათხეა 'ნაჲრეხორა, რნაჲ სისხლი ურეღორა ურსარე? ¹⁴ შიქორიჲ იშმორსე მსხვერპლი იქუცისეა წე შისი მსხვერპლი შიქორსე რინორსე მსხვერპლი ყინი. ¹⁵ წე მღეწე ში შიქორსე დორსე ყინისეა წე ში ჯიქინსე ყინ წე ყინ მღეწეა ში. ¹⁶ ღმრთი ღმრთისეა შისი მსხვერპლი იქუცისეა: მისორსე მსხვერპლი შიქორსეა ყინისეა სერუსიყუცა ღმრთისეა წე რიქორსე რინორსეა სიტყუანი რინორსეა ყინისეა? ¹⁷ შიქ, უფეშარე, მარსხვერპლი სერუსიყუცა წე ჯიქინსეა შიქორსეა წე ჯიქინსეა სიტყუანი სიტყუანი. ¹⁸ ღმრთი მსხვერპლი შიქორსეა, მღეწეა მსხვერპლი შისი წე შიქორსეა მღეწეა წე მსხვერპლი მღეწეა ყინი. ¹⁹ შიქორსეა ყინისეა ჯიქინსეაა სიტყუანი სიტყუანი წე ღმრთისეა ყინი მსხვერპლი 'ნაჲრეხორა. ²⁰ შიქორსეა მისი, მისი ყინისეაა მსხვერპლი წე მისორსეა შიქორსეა ყინისეა წე მსხვერპლი სერუსიყუცა. ²¹ 'ნაჲ ჯიქინსეაა რინორსეა წე შიქორსეაა;

და სავსება მისი. ¹³ განა ზუარაკთა ხორცს ვჭამ და ვაცთა სისხლს ვსვამ? ¹⁴ შესწირე ღმერთს ქების მსხვერპლი და აღუსრულე უზენაესს შენი აღთქმანი. ¹⁵ მომიხმე შენი გასაჭირის დღეს და მე გიხსნი და შენ განმადიღებ მე. ¹⁶ ცოდვილს კი უთხრა ღმერთმა: „რატომ ქადაგებ ჩემს სამართალს და აღიარებ ჩემს აღთქმებს შენი პირით? – ¹⁷ მაშინ, როდესაც მოიძულე მოძღვრება და განიშორე და უკუაგდე ჩემი სიტყვები. ¹⁸ ქურდს რომ დაინახავდი, მასთან გარბოდი და მეძავებთან წილს ინაწილებდი. ¹⁹ შენმა პირმა გაამრავლა უკეთურება და შენი ენა თხზავდა მზაკვრობას. ²⁰ იჯექი და შენი ძმის შესახებ ბოროტს ამბობდი და შენი დედის ძისათვის საცთურს აგებდი. ²¹ ამას ყველაფერს აკეთებდი და მე ვღუმიღ;

ჰგონე უშჯულოებაჲ, ვითარმედ მეცა შენ გემსგავსო; გამხილო და წარმოვადგინე ცოდვანი შენნი წინაშე პირსა შენსა.²² გულისკმა-ყავთ ესე ყოველთა, რომელთა დაგივიწყებთ ღმერთი; ნუუკუე წარგიტაცნეს და არავინ იყო მკსნელ თქუენდა.²³ მსხუერპლმან ქებისამან მაღილოს მე, და მუნ არს გზაჲ, სადა უჩუენო მას მაცხოვარებაჲ ჩემი.

**ოუჯანიჲ აყუჯაყოთაჲცა, ურთოიშჲჳ შჲლუ ყუი უჲშსუღუსა; უღშ-
 ღოთა ჳე რეიშაოღეჳჲინი ღაჳოღი ყუინი რინეყუ რამისე ყუინსე.
²² ლაოთისჲჳ-ყოოთ ესე ყაოოთო, ითაჲოთო ჳეჲოოოყოღუს
 იშჲოთო; ნაყოღყო რეიჲოღეღიღს ჳე რეიოოი იყა შჲინიოთ თაყო-
 იღსე.²³ შსღყოოთაჳინ იყოღისეჳინ შეჳეჳას შჲ, ჳე შაყი რის
 ჲნო, სეჳე ალყოღი შის შეღყოოიოცა სჲშო.**

გეგონა, რომ უსჯულოებით შენი მსგავსი ვარ; გამხილებ და დაგიდებ შენს ცოდვებს შენს წინაშე.²² მიხვდით ამას ყველანი, ვისაც ღმერთი დაგიწყებია, რათა არ წარგიტაცოთ და არავინ იქნება თქვენი მხსნელი.²³ ქების მსხვერპლი მაღილებს მე და იქ არის გზა, რომელზედაც ვუჩვენებ მას ჩემს ხსნას“.

50. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი რაჟამს მოვიდა მისა ნათან წინაწარმეტყუელი, ოდეს-იგი შევიდა ბერსაბესა, ურიაჲს ცოლისა

¹ მიწყალე მე, ღმერთო, ღიღითა წყალობითა შენითა და მრავლითა მოწყალებითა შენითა აჯოცე უშჯულოებაჲ ჩემი. ² უფროჲს განმბანე მე უშჯულოებისა ჩემისაგან და ცოდვათა ჩემთაგან განმწმიდე მე. ³ რამეთუ უშჯულოებაჲ ჩემი მე უწყი, და ცოდვაჲ ჩემი წინაშე ჩემსა არს მარადის. ⁴ შენ მხოლოსა შეგცოდე და ბოროტი შენ წინაშე ვყავ; რათა განჰმართლდე სიტყუათაგან შენთა და სძლო შჯასა შენსა. ⁵ რამეთუ, ესერა, უშჯულოებათა შინა მიუდგა და ცოდვათა შინა მშვა მე დედამან ჩემმან. ⁶ რამეთუ, ესერა, ჭეშმარიტებაჲ

50. ՃՆՆՆԻՔԻՆ, ՓՆԻՅՔԻ ՃՇԻԴԷՆԻ ԴԿԿԻՅ ԳՁԻԴՇ ԳՆՇ ԻՇԻՇ ԲԻՇԻՇԻԳԷԿՈՒՆԻ, ԱԾԷՆ-ՂՆԻ ՄԻԻՇՇ ԳԷԻՇԳԷՆՇ, ՕԻՇԻՇ ԸՁԷՆՇ

¹ Ժողովուրդ թի, ինքնուս, Յիշուս լուսուսցուս քիսուս Յի թիւրուսուս թալուսուսցուս քիսուս ռԿսւղ սսքսուսսսքսուս լիթի. ² Օգնասի զիւնթցւի թի սսքսուսսսքսուս լիթիսւրիւն Յի լսՅիւրուսուս լիթիւրիւն զիւնթլիթի թի. ³ Դիթիսսս սսքսուսսսքսուս լիթի թի սլուս, Յի լսՅիւրուս լիթի լուսիսք լիթիսւ ռիս թիւիւՅիս. ⁴ Թիւն թլսուսսս քիլլսսՅի Յի քսսսսս քիւն լուսիսք զիւրիւ; իւսուս զիւն-իւնիւսուսՅի սիլլսսուսիւն քիսուս Յի սիսսս քիւսս քիւնս. ⁵ Դի-թիսսս, զիսիւս, սսքսուսսսքսուս քիսուս թասՅիւս Յի լսՅիւրուս քիսուս թիւրի թի ՅիՅիւնի լիթիւնի. ⁶ Դիթիսսս, զիսիւս, քիլլսիւսիլլս

50. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი რაჟამს მივიდა მასთან ნათან* წინასწარმეტყველი, როდესაც შევიდა ის ბერსაბესთან*, ურიას* ცოლთან

¹ შემიწყალე მე, ღმერთო, შენი ღიღი წყალობით, და შენი მრავალი მოწყალებით აღწოცე ჩემი უსჯულოება. ² სრულიად განმბანე მე ჩემი უსჯულოებისაგან და ჩემს ცოდვათაგან განმწმინდე მე. ³ რადგან ჩემი უსჯულოება მე ვუწყი და ჩემი ცოდვა ჩემს წინაშეა მარადის. ⁴ მხოლოდ შენ შეგცოდე და შენს წინაშე ჩავიდინე ბოროტი; რათა გამართლდე შენს სიტყვებში და სძლიო განსჯას შენსას. ⁵ რადგან, აჰა, უსჯულოებებში და-ორსულდა და ცოდვებში მშვა მე დედამ ჩემმა. ⁶ რადგან, აჰა, ჭეშმარიტება

შეიყვარე, უჩინონი და დაფარულნი სიბრძნისა შენისანი გამომიცხადენ მე.⁷ მასხურო მე უსუპითა და განვწმიდნე მე, განმბანო მე და უფროდს თოვლისა განვსპეტაკნე.⁸ მასმინო მე გალობაჲ და სიხარული, და იხარებდენ ძუალნი დამდაბლებულნი.⁹ გარემიაქციე პირი შენი ცოდვათა ჩემთაგან და ყოველნი უშჯულოებანი ჩემნი აკოცენ.¹⁰ გული წმიდაჲ დაჰბადე ჩემ თანა, ღმერთო, და სული წრფელი განმიახლე გუამსა ჩემსა.¹¹ ნუ განმაგდებ მე პირისა შენისაგან და სულსა წმიდასა შენსა ნუ მიმიღებ ჩემგან.¹² მომეც მე სიხარული მაცხოვარებისა შენისაჲ და სულითა მთავრობისაჲთა დამამტკიცე მე.¹³ ვასწავლნე უშჯულოთა გზანი შენნი და უღმრთონი შენდა მოიქცენ.¹⁴ მიჰსენ მე სისხლთაგან, ღმერთო, ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო;

*ყოყაყარხო, აქცინანი ჳე ჳეფრემაყოანი სოყმინისო ყოწისოწი ჳეჰმ-
პიღლეჳჳნი შჳ. ⁷ ჰრესღაყმას შჳ აქსაყოთო ჳე ჳეწიყოქმჳწნი შჳ, ჳეწმ-
ყრწა შჳ ჳე აქციმას თაყოთისო ჳეწიწისოწიღლეწნი. ⁸ ჰრესწინა შჳ ჳე-
წაყოჲო ჳე სოღრემაყო, ჳე იღრეიყოჳწნი მყოწანი ჳეჰმჳეყოყაყარწი.
⁹ ჳრეიჰჰირეწიყო იმისო ყოწი ჳაწყოწოთო სიჰმარეწი ჳე ყაყოწანი აქც-
ღაყოთაყოწნი სიჰმნი რეაღწიწნი. ¹⁰ ჳყოთი ქმჳწეო ჳეწყოჳწი სიჰმ თრწი,
იჰყოთა, ჳე საყოთი ქმყოთო ჳეწმჰრეღყო ჳყოწმწი სიჰმნი. ¹¹ წაყ
ჳეწმჰრეღჳეყ შჳ იმისო ყოწისოწიღწი ჳე საყოწი ქმჳწიწი ყოწისო
წაყ მჰმყოყ სიჰმწიწი. ¹² ჰაშჰიღ შჳ სოღრემაყოთი მრეღწაყოწიყოწისო ყო-
წისო ჳე საყოთოთო მთოწიმყოწისოთო ჳეჰმჰმწიწიწი შჳ. ¹³ ჳრესწოწი-
წანიყო აქცყოთათო ჳეწნი ყოწნი ჳე აქციმთაწანი ყოწნი ჳე მარეწიწი.
¹⁴ ჰიღწიწი შჳ სრესწოთოწიწი, იჰყოთა, იჰყოთა ჳაწყოწისო სიჰმწიწი;*

შეიყვარე და შენი იღუმალნი და ფარული სიბრძნე გამომიცხადე მე.⁷ მასხუ-
რებ უსუპს* და განვიწმინდები, განმბან და თოვლზე მეტად განვსპეტაკდე-
ბი.⁸ მასმენ გალობასა და სიხარულს და გაიხარებენ დამდაბლებული ძვლე-
ბი.⁹ პირი იბრუნე ჩემი ცოდვებისაგან და მთელი ჩემი უსჯულოება აღხოცე.
¹⁰ წმიდა გული დაჰბადე ჩემში, ღმერთო, და წრფელი სული განმიახლე სხე-
ულში.¹¹ ნუ განმაგდებ შენი პირისაგან და შენს წმიდა სულს ნუ წარიღებ
ჩემგან.¹² მომეც შენი მაცხოვარების სიხარული და მთავრობის სულით გან-
მამტკიცე მე.¹³ ვასწავლი შენს გზებს უსჯულოებს და უღმრთონი შენსკენ
მოიქცევიან.¹⁴ მიხსენ მე სისხლთაგან, ღმერთო, ღმერთო ჩემი ცხონებისა;

**51. დასასრულსა, გულისკმის-ყოფისათჳს დავითისა
რაჟამს მოვიდა დიოკ იღუმელი და უთხრა საულს და
ჰრქუა მას, ვითარმედ: მოვიდა დავით სახლსა
აბიმელიქისსა**

¹ რადმე იქადინ უკეთურებითა ძლიერი უშჯულოებასა მარადლე? ² სიცრუევსა ზრახავს ენაჲ შენი; ვითარცა მახული აღლესული, ჰყავ შენ ზაკუვამ. ³ შეიყუარე სიბოროტე უფრომს სახიერებისა და სიცრუვე უფრომს სიმართლისა სიტყვსა. ⁴ შეიყუარე შენ ყოველი სიტყუაჲ დაქცევისაჲ და ენაჲ მზაკუვარი. ⁵ ამისთჳს დაგამკუას შენ ღმერთმან სრულიად, აღგფხურას და განკადოს შენ საყოფელთაგან შენთა და ძირნი შენნი ქუეყანით ცხოველთაჲთ.

**51. ՃՆՆՏՆԻՔԸՆԸ, ԼՂՆԻԿԻՆ-ԿՁՓՆԸԹՔՆ ԾՆԻԴԻՆԸ
ԵՄԿԵՆ ԲՁԻԴԾ ԾՈՒԿ ԴՁԲԻՆԻ ԾՇ ՁԹԵԿՇ ՆԸՁՆ ԾՇ
ՆԻԻԴԸ ԲԸՆ, ԻԴԻԿԻԴԻԾ: ԲՁԻԴԾ ԾՆԻԴԻ ՆԸԸՆԸ
ԸԳԻՆԻԿԻՆԸ**

¹ Եւ՞՞քի՞ դիւ՞շին սպիտակուցաւ ժողովոյ սպառնապարսւ թաւա՞ծոյ? ² Տըմապարսւ նաւըւրս դնօ ցոյն; որաւմըւ թըււլոյ ռոյոյնսպոյ, ոպար ցոյն նըհպարօ. ³ Մոյպարմոյ յոյսամաւլոյ սպմաս յըւրմոյցսւ Շ յըմապարոյ սպմաս յըմաւոյնս յըւլս. ⁴ Մոյպարմոյ ցոյն պարոյոյ յըպարօ Շընըրոյնս Շ յնօ թնըհպարմոյ. ⁵ Ըմնամս Շըւըթպարն ցոյն յմոյմաւթն յնապարօ՞, ռոյգընսպմըն Շ զընըպը՞նս ցոյն յըպարոյմաւըւն ցոյնս Շ ժոմնո ցոյննո իպարօնո ընապարոյմօ.

**51. დასასრულს, დავითის სწავლება
რაჟამს მოვიდა დიოკ* იღუმელი და აუწყა საულს და
უთხრა მას, რომ მოვიდა დავითი
აბიმელექის სახლში**

¹ რატომ იქადი უკეთურებით, ძლიერო, – უსჯულოებით მთელი დლე? ² სიცრუეს განიზრახავს შენი ენა; მახვილივით გაიღესე შენ მზაკვრობა. ³ შეიყვარე ბოროტება სიკეთეზე მეტად და სიცრუე სიმართლის სიტყვაზე მეტად. ⁴ შეიყვარე ყოველი დამაქცეველი სიტყვა და მზაკვარი ენა. ⁵ ამიტომ დაგამხობს შენ ღმერთი სრულიად, აღმოგფხვრის და გაგამეკებს შენი სამყოფელიდან და შენს ფესვებს – ცოცხალთა ქვეყნიდან.

⁶ იხილონ მართალთა და შეეშინოს და მას ზედა იცინოდინ და თქუან: ⁷ აჰა, ესერა, კაცი, რომელმან არა ყო ღმერთი მწე მისა, არამედ ესვიდა იგი სიმრავლესა სიმდიდრისა მისისასა, და განძლიერდა იგი ამოლებითა თჳსითა. ⁸ ზოლო მე, ვითარცა ზეთისხილი ნაყოფიერი სახლსა ღმრთისასა, ვესავ მე წყალობასა ღმრთისასა უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე. ⁹ აღვიარო შენ უკუნისამდე, რამეთუ ჰყავ, და დაუთმო სახელსა შენსა, რამეთუ ტკბილ არს წინაშე წმიდათა შენთა.

⁶ **Եւրօան Յրմտօրոտօ Յը ցոյոյսնաս Յը Յրս նոջը յլրնաՅօրն Յը տպարն:** ⁷ **Շօր, յկտիւր, կըլր, մամբոյմքն ռմր պա յմբմտօ Յոյո Յրս, ռմրՅոջ պկտրՅը յոյ սոՅմրոյոպոյսը սոՅՅօՅմիսը Յրսրսրսր, Յը յընմտօյոյմՅը յոյ ռՅըպոյցտօր տպստօր.** ⁸ **Էսօս Յոյ, յրտօրմիլը նոյտիւլտօր ուրպապոյմի սըլոսը ոՅմտօրսը, յոյսըոյ Յոյ յոյրօսպըսը ոՅմտօրսը պկպնիսըՅՅոյ Յը պկպնտօ պկպնիսըՅՅոյ.** ⁹ **Շոյօրմիս ցոյն պկպնիսըՅՅոյ, մրՅոյտպ ոպըոյ, Յը ՅըպոՅմ սըլոյոսը ցոյնսը, մրՅոյտպ ըկցոս ռմիս յոնիւցոյ յՅօՅօր ցոյնտօ.**

⁶ იხილავენ მართალნი და შეშინდებიან; გაიცინებენ მასზე და იტყვიან: ⁷ „აი, კაცი, რომელმაც ღმერთი არ დაიდგინა თავის შემწედ, არამედ თავისი დიდი სიმდიდრის იმედი ჰქონდა, და გაძლიერდა იგი თავისი ამოლებით“. ⁸ მე კი ნაყოფიერი ზეთისხილის ხესავით ვარ ღმერთის სახლში, უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე ღმერთის წყალობას ვესავ. ⁹ გაღიარებ შენ უკუნისამდე, რადგან შენ ჰქმენ ეს და დავემორჩილები შენს სახელს, რადგან კეთილია იგი შენს წმიდათათვის.

52. დასასრულსა, მაელეთისთვს, გულისკმის-ყოფისათვს, და ვითისი

¹ თქუა უგუნურმან გულსა შინა თვსსა: არა არს ღმერთი. განირყუნენს და შეიგინენს უმჯულოებითა; არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა კეთილი. ² ღმერთმან ზეცით მოხედნა ყოველთა ზედა ძეთა კაცთასა ხილვად, არს თუ ვინმე გულისკმის-ყოფელ, ანუ გამომედიებელ ღმერთისა. ³ ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად და უკმარ იქმნეს; არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა კეთილი, არავინ არს მიერთადმდე. ⁴ არა გულისკმა-ყონ ყოველთა, რომელნი იქმან უმჯულოებასა, რომელნი შესჭამენ ერსა ჩემსა, ვითარცა ჭამადსა პურისასა; და ღმერთსა არა ხადეს. ⁵ მუნ შევინანა მათ შიში, სადა-იგი არ იყო შიში; რამეთუ ღმერთმან

52. ՃՆՏԵՆԱԶՆԵՐ, ԳՇԻՄԻԴԵՐՆԵՐ, ԴՂԵՆԿԻՆ-ԿՁՓՆԵՐԻՆԵՐ, ՇՇԻՄԵՆԻ

¹ *Դիպարე աղպարհայիძენი ჟაყოხსე ყინე თქისსე: რაი რაი იშჳითა. ჟინიპიყარნიჲს ჳე ყოიჯინიჲს აყვჯაყოაოყვართ; რაირაინ რაი, მამჳითმონძელ იქინი ღეთოთა. ² იშჳითმონი 'ნოღოთ შადღჳნიე ყაოიოთოთო 'ნოჳე მითოთ ღელთოსე ქოთოთეჳ, რაი თაჳ ირნიჳჳ ჟაყოხისაქმის-შყა-ფოთ, რნაჳ ჟეშამჳითოიყვოთ იშმითოსე. ³ ყაოიოთოთოთოთო შირიქოიჲს იქითყვძეჳ ჳე აჳქმრთ იქინიჲს; რაირაინ რაი, მამჳითმონძელ იქინი ღეთოთა, რაირაინ რაი შოიქითოთეჳშჳჳ. ⁴ ტოთ ჟაყოხისაქმე-ყანი ყაოიოთოთ, მამჳითონი იქმენ აყვჯაყოაოყვოსე, მამჳითონი ყოისყვძეჳნი იქისე ლქმსე, იოთარმილე ყვძეჳნიე ააქითოსესე; ჳე იშჳითოსე რაირ ქვძეჲს. ⁵ ჳაინ ყოიყვინი შოთ ყყყ, სეჳე-იჳე რთ იყა ყყყ; მირშოთაჳ იშჳითმონი*

52. დასასრულს, მაელეთისთვის*, და ვითის სწავლება

¹ თქვა უგუნურმა თავის გულში: „არ არის ღმერთი“. გაირყვნენ და შეიბილწნენ უსჯულოებით; არავინ არის კეთილის მოქმედი. ² ღმერთმა ზეციდან გადმოხედა ადამიანთა შვილებს, დასანახად, თუ არის ვინმე გონიერი, ღმერთის მძებნელი. ³ ყველანი ერთიანად შებრუნდნენ, უვარგისნი გახდნენ; არავინ არის კეთილის მქმნელი, ერთიც არ არის. ⁴ არ შეიგნებს ყველა, უსჯულოების მოქმედი, პურივით რომ ჭამს ჩემს ერს, ღმერთს კი არ უხმობს? ⁵ იქ შევინდებათ მათ შიშით, სადაც არ არის შიში; რადგან ღმერთმა

განაბნინა ბუალნი კაცთმოთნეთანი. პრცხუენოდენ მათ, რამეთუ ღმერთმან შეურაცხ-ყვნა იგინი.⁷ ⁶ ვინ მოსცეს სიონით ცხორებაჲ ისრაელსა? რაჟამს მოაქციოს უფალმან ტყუჴ ერისა თჳსისა, იხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრაელი.

**53. დასასრულსა, გალობათა შინა, გულისკმის-ყოფისათჳს
დავითისა რაჟამს მოვიდეს ზეფელნი და ჰრქუეს
საულს: აჰა, დავით დამალულ არს ჩუენ შორის**

¹ ღმერთო, სახელითა შენითა მაცხოვრე მე და ძალითა შენითა მისაჯო მე.
² ღმერთო, ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, ყურად-იხუენ სიტყუანი პირისა ჩემისა-
ნი. ³ რამეთუ უცხონი აღდგეს ჩემ ზედა და ძლიერთა იძიეს სული ჩემი და არა

*ჴენიყენი ჩაყარანი ღმერთმანითანი. რამდენაჲნი შენ, ძე-
შეთაჲ იშუებანი ყუაყარულ-ყენი ყენი.⁷ ⁶ რამ შასნეს სიონით
დღასიყუცა ისრაელისა? ძეჲჲს შარდღრას აყარობნი დღასი ჴმირს
თქმისა, დღასიჲნი რეჲყუ ჴე რეჲყუნი ისრაელისა.*

**53. ԾՆՏԵՆԻՈՒՆԵՐ, ՂՆՆՁԳԸԳԵՐ ԿԻՐ, ՂՐՆԻՍԿԻՆ-ԿՈՓԼԵԿԻՆ
ԾՆԻԴԻՆԵՐ ԴԵՄԵՆ ԲՈՒԾԻՆ ԵՄՓԻՆԻ ԾԵ ՂԻԴԻՆ ԵՐՁԻՆ:
ԸՆԸ, ԾՆԻԴ ԾԵՐՆՁԻ ԵՍԻ ԻՈՒՆ ԿՈՒՆ**

¹ *Ո՞րքո՞ւմ, սրբաբարձր զգուշութեամբ թող շե՛ր Դուք սրբաբարձր զ-
գուշութեամբ թող. ² Ո՞րքո՞ւմ, ինքնիկ զսրբաբարձր լիքնիկ, զսրբա-
բարձր սրբաբարձր զսրբաբարձր լիքնիկ. ³ Ինքնիկ զսրբաբարձր զսրբաբարձր
լիքնիկ զսրբաբարձր զսրբաբարձր զսրբաբարձր զսրբաբարձր զսրբաբարձր*

განაბნინა კაცთმოთნეთა ძვლები; შერცხვებიან, რადგან ღმერთმა შეურაცხჳყო ისინი.⁷ ⁶ ვინ მისცემს სიონიდან ხსნას ისრაელს? როდესაც მოაქცევს ღმერთი თავისი ერის ტყვეობას, გაიხარებს იაკობი, ილხენს ისრაელი.

**53. დასასრულს, გალობით, დავითის სწავლება
როდესაც მოვიდნენ ზეფელნი* და უთხრეს
საულს: „აჰა, დავითი ჩვენთან არის დამალული“**

¹ ღმერთო, შენი სახელით მაცხოვრე და შენი ძალით განმსაჯე. ² ღმერთო, ისმინე ჩემი ლოცვა, ყური მიუგდე ჩემს სიტყვებს. ³ რადგან უცხონი აღდგნენ ჩემზე და ძლიერნი ეძიებდნენ ჩემს სულს და არაფრად შერაცხეს

შეპრაცხეს ღმერთი წინაშე მათსა.⁴ აჰა, ესერა, ღმერთი შემწე ჩემდა არს და უფალი შემწყნარებელ სულისა ჩემისა.⁵ მიაქციო ბოროტი მტერთა ჩემთა; ჭეშმარიტებითა შენითა მოსრენ იგინი.⁶ და მე ნებითა ჩემითა მსხვერპლი შევწირო შენდა;⁷ აუვარო სახელსა შენსა, უფალო, რამეთუ კეთილი;⁷ რამეთუ ყოვლისა ჭირისა ჩემისაგან მიჰსენ მე და მტერთა ჩემთაჲ იხილა თუალმან ჩემმან.

**იძუითაი ოინეყო პრისა.⁴ ორე, ოსოინე, იძუითაი ყოქოუ სოქ-
 ჴე რის ჴე აყოროი ყოქოინეიყოი საყოისე სოქისე.⁵ ჴიეიქრეა
 ყათიადე პეკითოე სოქოე; გეყმრეიდეყოოე ყოინოე მასიოინ ოჴინი.
 ოე მუ ნიყოოე სოქოე მსეყოიოიოი ყოქოიოი ყოინჴე;⁷ რაყოიოი
 სედეოისე ყოინსე, აყოოოა, ირეპოთაჲ ღეთოი; ოეპოთაჲ ეყოოისე
 გოისე სოქისეჴინ მუჴისინ მუ ჴე პეკითოე სოქოეო ეყოოე თაჴ-
 რომრე სოქმრე.**

ღმერთი თავიანთ წინაშე.⁴ აჰა, ღმერთია ჩემი შემწე და უფალი – ჩემი სუ-
 ლის შემწყნარებელი.⁵ მიაქცევ ბოროტს ჩემი მტრებისკენ: შენი ჭეშმარიტე-
 ბით მოსპე ისინი.⁶ მე კი ჩემი ნებით შემოგწირავ მსხვერპლს,⁷ ვაღიარებ შენს
 სახელს, უფალო, რადგან ის კეთილია;⁷ რადგან ყოველი ჭირისაგან მიხსენი
 მე და ჩემი თვალი უმზერდა ჩემი მტრების დაცემას.

**54. დასასრულსა, გალობათა შინა,
გულისკმის-ყოფისთვის ფსალმუნი დავითისა**

¹ ყურად-ილე, ღმერთო, ლოცვისა ჩემისაჲ და ნუ უგულვებელს-ჰყოფ ვედრებასა ჩემსა. ² მომხედენ მე და შეგესებინ ჩემი, რამეთუ შევწუხენ ზრუნვასა ჩემსა და შევძრწუნდი ³ კმითა მტერისაჲთა და ჭირითა ცოდვილისაჲთა; რამეთუ მოაქციეს ჩემ ზედა უშჯულოებითა და რისხვით მითქუმიდეს მე. ⁴ გული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა და შიში სიკუდილისაჲ დამეცა ჩემ ზედა. ⁵ შიში და ძრწოლაჲ მომიკლა მე და დამფარა მე ბნელმან. ⁶ და ვთქუ: ვინმცა მცნა მე ფრთენი, ვითარცა ტრედისანი, და ავფრინდე მე და განვისუნენო.⁷ ⁷ ესერა, განვეშორე სივლტოლითა და განვისუნენ უდაბნოსა შინა.

**54. ოცნებების, სიკვდილისა და სიბრძნისა შესახებ,
დავითისაგან ფსალმუნისა**

¹ *ყაყაღი-რით, იშვილთა, თაღისაჲს ჩემსაჲ ზე ნაყაყაღი-ყოფისა-თაჲთაჲ რეწმისაჲს ჩემსაჲ. ² ჰამბეჭენ მე ზე ყოყაღისაჲს ჩემსაჲ, მიუბრუნე ყოყაღისაჲს ჩემსაჲ ზე ყოყაღისაჲს ჩემსაჲ. ³ ჰამბეჭენ მე ზე ყოყაღისაჲს ჩემსაჲ; მიუბრუნე ჰამბეჭენსა ჩემსაჲ. ⁴ ჰამბეჭენ მე ზე ყოყაღისაჲს ჩემსაჲ, მიუბრუნე ჰამბეჭენსა ჩემსაჲ. ⁵ ჰამბეჭენ მე ზე ყოყაღისაჲს ჩემსაჲ. ⁶ ჰამბეჭენ მე ზე ყოყაღისაჲს ჩემსაჲ. ⁷ ჰამბეჭენ მე ზე ყოყაღისაჲს ჩემსაჲ.*

54. დასასრულს, გალობით, დავითის სწავლება

¹ ისმინე, ღმერთო, ჩემი ლოცვა და ნუ უგულვებელყოფ ჩემს ვედრებას. ² მომხედე და ისმინე ჩემი, რადგან მწუხარებამ შემიპყრო და შევძრწუნდი ³ მტრების ხმისა და ცოდვილთა შევიწროებისაგან; რადგან შემომიტიეს უსჯულოდ და რისხვით მელაპარაკებიან მე. ⁴ ჩემი გული შეძრწუნდა ჩემში და სიკვდილის შიში დამეუფლა მე. ⁵ შიში და ძრწოლა დამეუფლა და დამფარა მე ბნელმა. ⁶ და ვთქვი: „ვინ მომცემს მე ფრთებს მტრედივით, რომ გავფრინდე და მოვისვენო?“⁷ ⁷ აჰა, გავშორდი და გავიქეცი და მოვისვენე უდაბნოში.

⁸ მოველოდე ღმერთსა, მაცხოვარსა ჩემსა სულმოკლებისაგან და ნიავექარისა.
⁹ დაანთქენ, უფალო, და მიმოდაყვენ ენანი მათნი, რამეთუ ვიხილე მე უშჯუ-
 ლოება და კდომად ქალაქსა შინა. ¹⁰ დღე და ღამე გარემოადგეს მას და ზღუ-
 დეთა მისთა, და უშჯულოება და სიცრუე და შრომად შორის მათსა. ¹¹ და არა
 მოაკლდა უბნებსა მისსა აღნადგინები და ზაკუვა. ¹² რამეთუ მტერმან თუმცა
 მაყუედრა, მო-მცა-ვითმინე მისი და მოძულე თუმცა ჩემი ჩემ ზედა მდიდრად
 იტყოდა, და-მცა-ვემაღლე მისგან. ¹³ ხოლო შენ, კაცო, მოყუასო ჩემო, წინამძ-
 ლუარო ჩემო და მეცნიერო ჩემო, ¹⁴ რომელმან ერთბამად შენდა და ჩემდა და-
 ატკებენ ჭამადნი, რამეთუ ვილოდეთ ჩუენ ერთგულებით სახლსა ღმრთისასა.
¹⁵ მოვედინ სიკუდილი მათ ზედა და ცოცხლივ შთა კდენ იგინი ჯოჯოხეთად;

⁸ *ჭაჲყოთაჲ იშჲითსო, შერცაჲოროსო სჲშო სოთშახოჲყოსო-
 ჲონ ჳე ჩოროქოროსო. ⁹ ბოროთქონ, აჲოროთ, ჳე შიშაშოჲყოჲნი
 იჲნოჩი შოთნი, იოშჲოთაჲ იოროთაჲ შო აყოჯოთოთაჲცო ჳე იშაშო
 იოროქოჩო ყინო. ¹⁰ ბოჲ ჳე იოშჲო ჲოროქოშოროშოჲსი შო ჳე ჩოთა-
 ჳოთო შოთო, ჳე აყოჯოთოთაჲცო ჳე სოროთაჲო ჳე ყოთაშო ყა-
 თო შოთსო. ¹¹ ბო ჩოო შოროქოშო აყოჩოყოსო შოსო როჩოშოჲნიჲო
 ჳე ჩოქოჲო. ¹² იოშჲოთაჲ შოქოშინ თაქშო შოჲოქოშო, შა-შო-
 იოთაშოჲ შოსი ჳე შოთაჲოთაჲ თაქშო სჲში სჲში ჩოქო შოქოშო
 იოქოშო, ჳე-შო-იოქოშო შოსო. ¹³ ღოთაჲ ყოჩი, ჩოქო, შოჲოქო
 სჲში, იოჩოშოთოქოთა სჲში ჳე შოქოქოთა სჲში, ¹⁴ იოშჲოთაშინ
 იოთოქოშოჲ ყოჩოშო ჳე სჲში ჳე-შოქოქოქო ქოქოშინი, იოშჲოთაჲ იო-
 შაშოთა სოქოქოთაჲოთ სოქოქოთა იოშოთო. ¹⁵ ჳაჲოქოშინ
 სოქოქოთა შოთა ჩოქო ჳე სოქოთოთა ყოქოქოქო იოქოქოქოქოქო;*

⁸ ველოდი ღმერთს, ჩემს მხსნელს სულმოკლეობისა და ქარიშხლისაგან.
⁹ ჩადირე, უფალო, ისინი და დაყვი მათი ენები, რადგან ვიხილე მე უსჯულო-
 ება და დავა ქალაქში. ¹⁰ დღე და ღამე გარს ერტყმიან მას და მის ზღუდეებს,
 უსჯულოება, სიცრუე და ჯაფა მასში, ¹¹ არ მოაკლდა მის ქუჩებს ვახში და
 მზაკვრობა. ¹² რადგან მტერი რომ მყვედრიდეს, მოვითმენდი, და მოძულე რომ
 ლაპარაკობდეს ჩემზე მედიდურად, დავემაღებოდი მას. ¹³ მაგრამ შენ, მანლო-
 ბელო ჩემო, და წინამძღვარო ჩემო და ნაცნობო ჩემო, ¹⁴ რომელიც ჩემთვის და
 შენთვის ატკობდნი საჭმელს, რადგან ერთსულოვნად დავდიოდით ღმრთის
 სახლში! ¹⁵ მოვიდეს მათზე სიკვდილი და ცოცხლად ჩაცვივდნენ ჯოჯოხეთში;

რამეთუ უკეთურებაჲ იყო სამკვდრებელსა შინა მათსა და შორის მათსა. ¹⁶ მე ღმრთისა მიმართ ღალად-ვყავ და უფალმან ისმინა ჩემი; ¹⁷ მწუხრი, დილეულ და სამხრად მიუთხრობდე და ვიტყვოდი და ესმეს კმისა ჩემისაჲ. ¹⁸ იკსნეს სული ჩემი მშვლობით მახლობელთაგან ჩემთა, რამეთუ მრავლობით იყვნეს ივინი ჩემ თანა. ¹⁹ ესმეს ღმერთსა და დაამდაბლნეს ივინი, რომელ-იგი წინავე იყო საუკუნეთა; ⁷ რამეთუ არა არს მათდა ნაცვალ, არცა შეეშინა მათ ღმრთისა. ²⁰ მიყო კელი მისი, რაჲთამცა მიაგო მათ, რამეთუ მათ შეაგინეს შჯული მისი. ²¹ განიყვნეს ივინი რისხვითა პირისა მისისაჲთა და მიეახლნეს გულნი მათნი. ლბილ იქმნეს სიტყუანი მათნი უფროჲს ზეთისა და ივინი იყვნეს, ვითარცა ისრის პირნი.

მირპეთაჲ აქეთაჲ იყუდა იყა სრქჳწმიტყუოსრ ყინრ შრთსრ ჳრ ყათის შრთსრ. ¹⁶ ჭჳ იშმითისრ შაშრით თრრრწ-რყრრ ჳრ აყრრრ-შრნ რსშრნრ სჳქჳ; ¹⁷ ჭრრრრრ, ჳრრრრრ ჳრ სრქჳწმიტ შრრრრრ-მრრრრ ჳრ რრრრრ ჳრ რსშრნრ რშრნრ სჳქჳრრრ. ¹⁸ სრნრნრ სრრრრ სჳქჳ შყჳწრრრ შრრრრრრრრრრრრ სჳქჳრ, მირპეთაჲ შირრრრრრ-ყრრ რყრრნრნრ რჳრნრ სჳქ თრნრ. ¹⁹ სსშრნრ იშჳრნრთსრ ჳრ ჳრრრ-შრრრრრნრნრ რჳრნრ, მრშჳრ-რჳრ რრრრრრრ რყა სრრრრრრრრ; ⁷ მირპეთაჲ რმრ რმის შრთწრ რრრრრრ, რმრრ ყრრრყრნრ შრთ იშმითისრ. ²⁰ ჭრ-ყა რჳრრ შრნრ, მრრრრრრრ შრრრრ შრთ, მირპეთაჲ შრთ ყრრრრრნრნრ ყრრრრრ შრნრ. ²¹ სრნრრრრნრნრ რჳრნრ მრრრრრრრ რრრრრრ შრნრრრრრრ ჳრ შრრრრრრნრნრ რრრრნრ შრთნრ. რრრრ რრრრნრ სრრრრრრნრ შრთნრ-რნრ აყრრრრრრ სჳქჳრნრ ჳრ რჳრნრ რყრრნრ, რრრრრრრ რსმრნრ რრრრნრ.

რადგან უკეთურება იყო მათ სამკვიდრებელში, მათ შორის. ¹⁶ ღმერთს შევ-ღალადე და უფალმა ისმინა ჩემი. ¹⁷ საღამოს, დილით და ნაშუადღევს მო-ვუთხრობ და ვეჭყვი – და ის შეისმენს ჩემს ხმას. ¹⁸ მშვიდობით იხსნის ჩემს სულს მათგან, ვინც მიახლოვდებოდა, რადგან მრავლად იყვნენ ჩემთან. ¹⁹ შე-ისმენს ღმერთი და დაამდაბლებს მათ ის, ვინც საუკუნეთა უწინარეს იყო; ⁷ არ არის მათთვის გამოსასყიდი, რადგან ღმერთისა არ ეშინიათ. ²⁰ გაიწოდა ხელი, რათა მიუზღას მათ, რადგან მათ შეურაცხყვეს მისი სჯული. ²¹ დაიყვნენ ისინი მისი სახის მრისხანებისგან და დაახლოვდნენ მათი გულები, და დარ-ბილდა მათი სიტყვები ზეთზე მეტად, და ისინი კი ისრის პირებივით იყვნენ.

²² მიუტევე უფალსა ზრუნვაჲ შენი და მან გამოგზარდოს შენი; და არა სცეს შერყევაჲ უკუნისამდე მართალსა. ²³ ხოლო შენ, ღმერთმან, შთაჰკადნე იგინი მღვმესა მას განზრწნისასა; კაცთა მოსისხლეთა და მზაკუვართა ნუ განაზოგნენ დღენი მათნი? ხოლო მე, უფალო, შენ გესავ.

დიდებაჲ

²² **შაყდყოჲ აყდროსე ზმანყოფილსა ყჲნი ზე მინ ჯეშაჯნოშის ყჲნი; ზე რიხ სღეს ყჲმყოფილსა აყდროსეშჲ შერიდოსე. ²³ ღაოთა ყჲნი, იშჲმომინ, ყთოაჲწნი რჲნი შიქმესე მეს ჯენღმინოსოსე; ხელთე შასოსყოფთე ზე შინჯყოფითე ნაჲ ჯენიჯნოშინ შოჲნი შინი? ღაოთა შჲ, აყდროთა, ყჲნი ჯესეჲ.**

ჴეჴეჲ

²² მიანდე უფალს შენი საზრუნავი და ის გამოგკვებავს შენ; და არ შეარყევს მართალს უკუნისამდე. ²³ შენ კი, უფალო, ჩააგდებ მათ დამღუპველ ხაროში; მოსისხლე და მზაკვარ კაცთა დღეები განა არ განახევრდება? მე კი, უფალო, შენ გესავ.

დიდება